

גָּלִירְבֶּרְתַּן לְעִירָן בְּפֶרְשָׂת הַשְּׁבָר עֲרוֹכִים בַּיָּדֵי נַחַת לִיבּוּבִיּוּן - שְׁנִית-הַפְּלָטָם עַסְתָּה

פרק א'

ברקים (תש"ד)

לפרק זה בכללו ולמבחןיו. עיין גליון גליון דברים תש"ד
לחשוואה בין המספר בפרקנו לבין המספר בפרט יתרו עיין גליון תש"ב

א. סאלת כללית

אברהנאל מקתה לפרקנו:

"במספר המרגלים שבביה. אחד מכוון הטופטים; אם היה כבודתו להוכיח על עונחויהם, יקרה מכך, למה לא תמחיל מעשה העוזל טהיה החטא הרاطון וכי נגע עד הנפש ואין לך לומר טשחון, כי הפה בפרט עקב הביאו והאריך בסטרו (פרק ט'), ואם כן יקרה, מה הביא ואסונה חטא טהיה אחרון בזמן ובאהלוננה הביא עניין העגל, טהיה החטא הרاطון; גם חטא חמאות נרעה ותבער בו אט ה' (במדבר י"א) וחטא המתאים בקברות החאות (במדבר י"א), טעניהם קדרו לעניין המרגלים יקרה, מה לא זכרם כאן והביאם אח"כ בפרט עקב (ט, כ"ב), ובאו אם כן העוגנות כל' סדור."

ואם תאמר טלא באו לתוכית המורצת, אלא בזידך ספור מה סקרה בדברי הימים אשר למלכים, יקרה גם כן, למה לא נזכרן הדברים כמי זמנם וכמי מה סקרו, הרaston ראסון?
בזה לעונות לסתאות ולהסביר מה מקום חטא המרגלים בפרטנו?

באו ורטו...
...הו סנו וסעו לכם ובאו הר האמור... ראת נחתה-לפניכם את הארץ

את רמב"ן: הזכיר להם את הארץ ואות הדרך טיליכו בה למסעיהם ואחרי כן אמר "ראת נחתה לפניכם כל הארץ... בזאו ורטו..."
מצוה - לא עוד והבטחה, כאשר פרשטי.

וכוון כאן לדבריו שמורת ד' או ד"ה ויען משה ויאמר והן לא זאמינו לי.

... גם לדבריו במדבר ליג ב"ג ד"ה והורשתם את הארץ.

מה הקשי המשותף למקומות ולשוני מקומותיהם ההם וכייז ישבו חרמבי?

2. רמב"ן: וטעם אסור גסבע ח' כמו (שמוזמ' כ"ד א') "ואל מה אמר: עלה אל ה'" ועם פרשטיו.

ואלה דברי רהמבי טם: וטעם "עליה אל ה'" על דרך הפטת יזכיר שם במקומות לנווי, כטו (בראשית ד' כ"ג) "נטו למך" וכטו (שמואל א' י"ב י"א) "ראת יפתחו ואות טרואל", וכן ("דניאל ט' י"ז") "והאר פניך אל מקדש הטעם למען ה'",

מה הקשי המשותף לכל המקומות הנ"ל ומה יסוברו של רהמבי? הידועה לך תרופה זו, בתגעך במקומות גורסים?

אלות ודיווקים ברס"י

(א) מה קsha לו?

א(2) והשורה לדבריו רס"י בראשית י"ג י"ד
ל"ה אחורי הפרד לוט.

האם הקשי שם הוא אותו הקשי
סבא ל"ס"י לישב במקומות?

- 2 -

- 2) ז ד"ה אסר יושב
 (א) מה קשת לוז?
 (ב) חסונה לדברינו רשות בראשית כ"ה נ'
 ד"ה בם בוחאל מפוזן ארטם.
 מה הדמיון בין טני המקרוות?

xx3) ה" הואהיל: החחיל כמו (בראשית י"ח) חנה נא הוואלהי. כמה מסופטי רט"י מקסין; ומלא שם (בראשית י"ח) לא פרטו רט"י מלעון החחיל" אלא מלעון "רצית" - וזהו עצם להביא ראיתו מטען

**ישב קומתיהם והטבר עאיין כל סתיירה
מדברינו שם לדברינו כאן**

- xx4) ו' "רב לכח שבת xx(a) מה ראה טלא להסתתק בפסותו זהוסיף עליון עוד מדעת אגדת? (העוזר נדברי ה'ה' בראשית ל"ג י"א ד"ה יט לי כל')

xx(b) השורה לדבריוו CAN דס"י. במדבר ט"ז ג'
ד"ח רב לכהן

מדוע הטעמך רס"י טה בפרק אחד בלבד –
המזהם לברופו והנני אצלכו – ולא היגשו
אך טה – "כפברוט" ?

ד. י"ב איזט אט לבדי טרחכט ומטא-טרא-טרכט.

רבא בע ד"ה סדרהם: מגדרת (אסעיה א') יהיה לך לטרח וכינויו "טרחכם" להבini – ~~אנסם~~ מהמאורים

" זומסאכטן: שבקטו לחם ומים ובסדר כמו (במדבר י"ג) "לסדרם את מטה כל העם הצעם "

"וְרִצְבָּכֶתֶת; זֹה עַמּוֹ זֶה."

ראב"ע סמות י"ח ט"ז ד"ה זיאטו הסביר מה: אבוי עותה שביכי דבריך: האחד "ט"ו) כי יבו אליהם לדרכם האלוהים", והאחד לדרכם תורתם, והשני (ט"ז) כי יהיה להם דבר בז אלין". והסביר על אחרון תחילת "וספטמי בין איש ובין רעהו" ואחריו על הראשון "ויהודעת את חוקי..."

1. המתאים מיח' דברי רabb' u כאן בדבריהם לדבריו מה?

2. מה ראה משה להזכיר במקומנו שליטה דבריהם בעוד שהזכיר בפניה יתנו רק סבירות?

3. מה פירוט חמלון "להניין" שבבדרי הדאב"ע לעיל?

השאלות מסווגות אַסְטּוֹרָה וְקִמְטוֹנָה אֶל קְטוֹרָה בַּיּוֹתָר, יְפֻתָּר כֵּל אֶחָד לְפַיְגָמוֹן. חֲטוּבָה יֵשׁ לְסֹלֶוחַ לְנַחַם לִיכּוֹבִיצַּן, הַתְּמִדּוֹת הַצִּיזָּגִית הַעוֹלָמִית, הַמְּחַלְקָה לְחֶגְורָה וְתַרְבּוֹת תּוֹרְגִּים בְּגֹלוֹתָה, יְרוּשָׁלָם ח.ד. 92.